

2017. július 6. - **Induljunk el a kályhától!** Volt egy világháború száz éve. Azután még egy. Mindkét alkalommal Németországot kellett helyére tenni. Mert veszélyesen emelkedett európai nagyhatalommá lenni. Előbb, mert betolakodott a gyarmattartó hatalmak klubjába, másodsorra pedig kitört a számára rendelt keretek korlátaiból. A második ráncbaszedés és azt követő, máig tartó szoros ellenőrzés sikeres volt. Ma már pontosan olyanok, amilyenné a média társadalom-átnevelő programozói eltervezték. Nemcsak örökké bánják bűnös múltjukat, de német létüket is készek megtagadni. És most mégis panasz van ellenük.

„Donald Trump háborút hirdetett. És nem a terrorizmus, nem a csaló kínaiak, de még csak nem is a mexikóiak ellen. Hanem pont egy decens európai szövetségest, a németeket sikerült kipécéznie magának. Akiket keményebben szapul, mint a világ legsötétebb diktatúráit vagy akár saját belpolitikai ellenfeleit. Nemrég például Brüsszelben azzal rúgta rá az ajtót a mit sem sejtő európai politikusokra, hogy elkezdte szajkózni: a németek nagyon rosszak, mert túl sok autót exportálnak Amerikába, de ő ennek véget vet. (Az Amerikában eladott német autók nagy többségét egyébként helyben gyártják, nem exportálják, és ugyanez a helyzet a japánokkal.) Ám hiába van szó egy két lábon járó közgazdasági katasztrófáról, a helyzet mégiscsak az, hogy Trumpnak alapvetően igaza van. A németek tényleg túl sokat exportálnak, és ez tényleg nagyon rossz Európának és a világ gazdaságának.”

Így vezeti be az Index internet hírportál Trump elnök furcsa kifakadását a brüsszeli tárgyalások során.

Minden ország törekvése külkereskedelmi mérlegében pozitív eredményt elérni, másszóval: a bevétel nagyobb legyen mint a kiadás. Ezzel minden közgazdasági elmélet egyetért.

Nem tragédia, ha egy ország többet költ, mint amennyit bevesz, csak éppen nem gyarapodik. Egyszer hopp, egyszer kopp. Csakhogy a németek folyamatosan sokkal több árut adnak el a kívülágnak, illetve tágabb értelemben véve sokkal több pénzt keresnek külföldről, mint amennyit a kívülág elad nekik, illetve rajtuk keres. Hogyan érik el ezt? Úgy hogy pontosan követik a számukra is kötelező szabadkereskedelem kötelező üdvтанát.

Most kiderül, ha a németek csinálják ugyanazt, az nem ugyanaz. Nem a követett módszer a baj, hanem az eredmény: folyamatos a gyarapodásuk. Egyelőre ennek elemzése a téma.

Sikerüknek több összetevője van. Legfőbb ok talán az a tulajdonság, amit általában említenek: a németek szorgalmasak. Ez eddig emberi érték a munkaerő tekintetében. Mögötte ott van egy 80 milliós ország folyamatosan gyarapodó ipari fejlettsége, találékonysága, gazdaságirányítási jártassága és sok más fontos tényező együttműködése.

A szemlélő Mészáros R. Tamás követi a folyamatos aktív mérleg esetén általában kialakuló következményeket:

„A németek könnyen megfeledeznek arról, hogy nem csak zsenialitásuknak köszönhetik exportnagyhatalmiságukat. Normális esetben ha egy ország olyan brutális fizetésimérleg-többletet halmoz fel, mint Németország, akkor a valutája erősödni fog, ami miatt az exportjának árversenyképessége csökken. Tehát ha lenne még német márka, akkor a német exportsikerek miatt a márka árfolyama felmenne más valutákhoz, mondjuk a forinthez képest. Ami azt jelentené, hogy forintban kifejezve drágább lenne az Audi. Ami pedig azt jelentené, hogy még a mostaninál is kevesebb Audit vennének a magyarok. Ami miatt visszaesne a német export.”

Ez a gondolkodás egybevág a piac önmagát szabályozó képessége elméletével. Csakhogy, Németországnak nincsen saját valutája, ami a felhalmozott fizetési mérleg-többlet

következtében úgy reagálna a pénzpiacon, ahogy illik, mert a közös pénz, az euro a tagországok együttes mennyiségével fogadja be a német többletet, vagyis elnyeli.

Pontosabban, a német túltermelés nem képes megemelni a közös pénznek az eurónak az árfolyamát. A következmény: a német vállalatok haszna megmarad Németországban, a pénzügyi hatás pedig széteszlik. Lehetne úgy is felfogni – ha már a pénz európai, akkor a német ipari teljesítmény is európai, de ennek a mondatnak csak a fele igaz. Az eurozóna egésze relatíve jóval gyengébb exportteljesítményt nyújt, mint a német gazdaság.

A szemlélő ezt így fejezi ki: „Az euró tehát a többi eurózónás ország ilyen-olyan gondjai miatt gyengébb, mint mondjuk a német márka lenne. Amin a németek hatalmasat kaszálnak, hiszen kvázi alulértékelt valuta mellett tudnak exportálni. Ami javítja a német áruk árversenyképességét. Azaz az Audi így olcsóbb tud lenni külföldön, mint a nemzetközi gazdasági folyamatok alapján lennie kellene. Ezért szokta verni az asztalt Donald Trump, csalóknak és árfolyam-manipulátoroknak nevezve a németeket. Bár a németek nem szándékosan »csalnak«, mégis ők az eurózóna messze legnagyobb haszonélvezői.”

Jó kérdés, hogy ez az előny, amit a németek élveznek, jogosulatlan-e, tisztességtelen-e, árt-e valakinek?

Ilyen kérdésre sokféle válasz érkezne. A gazdálkodási tevékenység az államok között versengés tárgya volt mindig. Casus belli – nagyon gyakran.

Kinek árt, ha a német ipari cikkek, kiemelten a gépjárművek ára alacsony? A fogyasztóknak nagyon jó, a kis országoknak kifejezetten hasznos, elősegíti közlekedésük fejlesztését. A francia és olasz járműipart ugyan nehéz küzdelemre készíteni, de hasznos, hogy versengésük a mindig jobb és jobb minőséget eredményezi. A kisebb államok nem esélyesek a járműiparban, bár a magyar Ikarus autóbuszgyártás új lendülete ígéretes.

A szemlélő figyelmeztet, hogy a németek a rengeteg pénzzel, amit az exporton megkeresnek, nem csinálnak semmit. Ezt károsnak ítéli. Pontosabban megtakarítják, és nem költik el. Ha így van, az lehet feltétlenül rossz pénzgazdálkodás. A világban sok vállalkozás keres befektetőket, nehéz elképzelni, hogy a németek csak hevertetik a pénzüket. Megrója a német fogyasztókat, inkább gyűjtik, mintsem hogy elköltenék a pénzüket. Csúnya dolog abban az uralkodó gyakorlatban, ami a mennyiségi termelést és fogyasztást jelöli a gazdasági gyarapodás alapjaként. Pedig a reklámpia minden fórumon buzdít a költekezésre. Ilyen ez a német, ahelyett hogy elköltené, bankban tartja a pénzét. Pedig a polgárok bankba fektetett pénze nem paragon hevertetett jószág, a kölcsönözlet fontos gerjesztője a társadalom gazdálkodásának. További német bűn: nem fizetik meg a munkást a haszon arányában. A szemlélő szerint: „A német export dübörgésének másik fő oka, hogy a német bérek alacsonyak. Ez persze nagyon furcsán hangozhat az átlag magyarországi munkavállalónak, de mégiscsak az a helyzet, hogy a német termelékenység 1995 óta, azaz több mint két évtizede gyorsabban nő, mint a bérszínvonal. Más szóval a német melós a munkájának egyre kisebb részét kapja meg, és egyre nagyobb rész landol a cégek zsebében. Ez abból a szempontból persze jó, hogy a cégek így képesek befektetni és fenntartani piaci előnyüket; viszont a társadalom anyagi helyzetére nézve nem annyira rózsás.”

A XIX. század története arról szól, hogy a hirtelen felnövekedett kapitalizmus nyomorúságos éhbéren tartotta a gyárakban megélhetést kereső munkásokat. Ezt a tulajdonságát – bár emberibb körülmények között – mai napig is megtartotta. Most megrovásban részesül a német gyáripar, amely éppen az amerikai és angol szabadkereskedelmi irányzat nyomására tért le a szociális piacgazdaságról. A nyomás az angol–amerikai bankrendszer részéről történt azt követően, hogy Amerikában Reagan, Britanniában Thatcher idején a tisztán tőkésérdekű

szabadpiaci rendszer érvényesült.

A munkabér nagy tétel a termelésben. A magas munkabér felé megindul a munkás áradat, az alacsony bérű országokba áttelepítik a gyártó üzemeket. Ezt a helyzetet a szabadpiaci aki bírja marja elv hozza létre. Az tehát az érdekes, hogy most épp a németektől, és csak a németektől várják el a fő bűnnek tartott piacsabályozást.

A szemlésző megállapítása: „Ma az a helyzet, hogy ez a német erőfölény szétszakítja az eurózónát, és az egész világgazdaságot destabilizálja. Miközben a németek a relatíve olcsó eurónak és a relatíve alacsony béreknek köszönhetően elárasztják az európai és a világpiacot a termékeikkel, a német export máshol munkahelyeket számol fel, és krónikus kereskedelmi deficitet termel. Beszédes adat, hogy a teljes európai fizetésimérleg-többlet 84 százalékát Németország adja. A kézenfekvő megoldás az lenne, ha a németek elkezdenének fogyasztani. Ha a németek több olasz, görög és portugál terméket vásárolnának az olaszoknak, görögöknek és portugáloknak eladott termékeik árából, akkor nem lenne gond. Ez azonban nem ilyen egyszerű, és ennek csak az egyik oka, hogy az olaszok, görögök és portugálok azért tényleg nem gyártanak olyan jó termékeket, mint a németek.”

Sok érdekes kérdés előkerülhet ezzel a német erőfölénnyel. Tudomásul vesszük, hogy kivédhetetlen a német termékek versenyelőnye, ami azt jelenti az euro zónán belül, hogy a német termékénél jobbat készíteni, olcsóbban vásárolni az Unión belül nem lehet.

Régen ugye védekezni lehetett védővámokkal. Vagy olyan megállapodással, hogy például a görögök akkor vesznek német mosógépet, ha náluk vásárolják a fűgét. És akkor felmerül a kérdés: kinek jó az euró egység?

Magyarország igyekszik kihasználni független forint helyzetét. Külkereskedelmét fejleszti ázsiai, afrikai országokkal olyan cikkekkel és szolgáltatásokkal, amelyek terén olcsóbbak, előnyösebbek mint az Európai Unió.

Vannak azonban egyéb szempontok is a német szorgalom káros hatásain kívül.

Néhány hír:

Trump élesen bírálta Németországot Brüsszelben Jean-Claude Junckerrel és Donald Tuskkal, az Európai Bizottság és az Európai Tanács elnökével zárt ajtók mögött folytatott tárgyalásán.

– A németek rosszak, nagyon rosszak. Nézzék azt a sok millió autót, amelyet az Egyesült Államokban eladnak. Ennek véget vetünk – mondta Trump a Spiegel Online hírportál értesülése alapján.

Keményen reagált a német kancellár és a külügyminiszter.

Angela Merkel német kancellár – pártja a CDU és a testvérpárt bajor CSU közös rendezvényén – a G7-csúcsra utalva hangsúlyozta: az utóbbi napokban megtapasztalta, hogy egyre inkább véget ér az a korszak, amelyben Németország és az Európai Unió teljes mértékben támaszkodhatott partnereire. Ezért „nekünk, európaiaknak tényleg saját kezünkbe kell vennünk sorsunkat”, és ugyan meg kell őrizni a barátságot az Egyesült Államokkal és az EU-ból távozni készülő Nagy-Britanniával, és jó szomszédságra kell törekedni Oroszországgal és más államokkal, „de tudnunk kell, hogy nekünk kell megharcolnunk a saját jövőnkért” – mondta Angela Merkel.

Másnap Sigmar Gabriel német külügyminiszter sokkal keményebben fogalmazott, amikor egy megbeszélésen azt mondta: bűntársá válik, aki nem lép fel Donald Trump politikájával szemben. Hozzátette: a G7 csoport vezetőinek találkozója nem csak egy rosszul sikerült csúcsértekezlet volt, a történetek „sajnos az erőviszonyok átalakulását” mutatják, és azt hogy az Egyesült Államok az elnök tevékenysége miatt „kihull a fontos nemzetek sorából”. Így a Nyugat „kisebb, vagy legalábbis gyengébb”, mint a Donald Trump előtti időkben. Donald Trump

amerikai elnök politikája gyengíti a Nyugatot, ezért fel kell lépni ellene” – fogalmazott a német külügyminiszter.

A nyilatkozatháború nem ért véget ennyivel, Donald Trump ismét beszólt Németországnak, ezúttal a Twitteren. Bírálta Németországot az Egyesült Államokkal fennálló külkereskedelmi többletéért, valamint védelmi ráfordításainak szerinte alacsony mértéke miatt.

„Tetemes külkereskedelmi hiányunk van Németországgal szemben, plusz jóval kevesebbet költenek a kelleténél a NATO-ra és a hadseregükre. Ez nagyon rossz az Egyesült Államoknak. Ez meg fog változni” – írta Trump Twitter-üzenetében.

— * —

Május 2. Ezrek tüntettek Donald Trump amerikai elnök ellen és mellette, az Egyesült Államok egyes nagyvárosaiban, a tiltakozás néhol elfajult és összecsapásokba torkollott. New Yorkban mintegy kétszáz ember vonult az utcára az elnök ellen, Chicagóban ellepték a tüntetők a belvárost, a washingtoni Fehér Ház előtt protestálók pedig azt skandálták: Donald Trumpnak mennie kell!

Az oregoni Portlandban a rendőrségnek közbe kellett lépnie, mert a tüntetők füstbombákat hajigáltak, kirakatokat törtek be, gyújtogattak és megtámadták a rendőröket. Több tüntető benyomult a városháza épületébe. Legalább három embert letartóztattak, majd a rendőrség visszavonta a tüntetésre kiadott engedélyt.

Az északnyugati Washington államban lévő Seattle-ben nemcsak Trump ellen, hanem mellette is tüntettek.

Los Angelesben Trump hívei amerikai zászlókat lobogtattak és hazafias dalokat énekeltek, az elégedetlenkedők pedig az egyik parkban gyűltek össze, és amerikai zászlók mellett „szeretetet és ne gyűlölködést” felíratú táblákat tartottak a magasba.

Philadelphiában és Pittsburghben tanárok tüntettek, Phoenixben petíciót írtak az állam törvényhozóihoz, arra szólítva őket, hogy támogassák a bevándorlók családjait. Trump ellen tüntettek Las Vegasban és Providence városában is. (MTI)

Legújabb:

Trumpot Caesarként ábrázolták azért, hogy legyilkolhassák egy színdarabban – cím alatt: A New York-i Central Parkban elkezdődött a „Shakespeare in the Park” című előadássorozat, amelynek keretében az amerikai közönség Shakespeare műveivel ismerkedhet meg. Az átdolgozott Julius Caesar-ban Donald Trumpként jelenik meg a főszereplő, akit több késszúrással ölnek meg a darab végén.

A darabra akkor irányult rá a közfigyelem, amikor az egyik néző, Laura Shaeffer a mediate.com-nak nyilatkozott róla, kiemelve, hogy a darabban a szenátorok halálra szurkálják Trumpot – vagyis Caesart.

A színdarab főszereplője, a római államférfi jelenkori öltönyben, nyakkendővel és trumpos séróval jelenik meg, sőt, Calpurniának, Caesar feleségének szláv akcentusa van, Melania Trumphoz hasonlóan.

Az eredeti darabban Caesart brutálisan meggyilkolják a szenátus tagjai. A feldolgozás legtragikusabb jelenete szintén véresre sikerült, és miközben a Trumpnak öltöztetett Caesart meggyilkolták, a szereplők felett az amerikai zászló lobogott.

Összegezés:

Nem a német ipari teljesítmény a fő kérdés Trump és Nyugat-Európa viszonyában, hanem egyszerűen az a tény, hogy Amerikában megbukott a liberális politikai rend, és ezt nehezen viseli a nyugat-európai liberalista politikai rendszer is.

Mi a hiba Németországgal? (Magyar Élet)

Írta: Adminisztrátor

2017. július 25. kedd -

Nem az a hiba, hogy Németország jól termel, hanem az, hogy elmerült az amerikai megszállás által rákényszerített politikai és gazdasági rendszer mocsarában, és követi annak törekvését: elpusztítani a nemzetek Európáját. **Csapó Endre**

2

4